

2. tečaj za Mladinskega voditelja - PUS Bavšica, 25. julij do 2. avgust 2009

2009/2010

IZZIVI MLADINSKEGA VODITELJA

Izdelala: Urška Petek
Vodja tečaja: Uroš Kuzman

KAZALO

UVOD.....	3
PRIPRAVA	4
IZVEDBA	5
ANALIZA	7
DRUGA POLOVICA PRIPRAVNIŠKEGA LETA.....	8
ZAKLJUČEK	9
VIRI IN LITERATURA	10

UVOD

Uuuu... čaka me eno zelo dolgo pripravniško leto za mladinskega voditelja. Malo se ga bojim. Vseeno mislim, da ne bo prenaporno, saj nekaj izkušenj pri delu z mladimi že imam. Lahko bi celo rekla, da se tega leta zelo veselim. Kako bom pomagala pri izvedbi tabora? Kaj pričakujejo od mene drugi voditelji? Ali se bom izkazala?... Na ta in še na veliko drugih vprašanj bi rada izvedela odgovor. Te bom našla samo, če bom sodelovala pri izvedbi in iskala nove izzive na poti do zmage.

PRIPRAVA

Začelo se je.... Jan Skok (vodja tabora in načelnik MO PD Velenje) je poslal maile, nato pa še SMS. Napočil je dan, ko smo se vsi, ki bomo pomagali pri izvedbi letošnjih taborov zbrali kar pri njem doma. Na sestanek sem šla brez idej, saj si nisem predstavljala, kako bo vse skupaj potekalo. Na sestanku je bil omenjen datum tabora, kdo vse se bo udeležil tabora, koliko jih je prijavljenih, kje sta tabora postavljena,.... Nekateri so prevzeli naloge kot npr. vodenje olimpijskih iger, vodenje spoznavnih iger prvi večer, vodniki so se dogovorili, kdaj bodo opravili ogled planinskih tur,.... Bilo je zanimivo, vendar pa sem sama že na začetku vedela, da bo konstruktivna pomoč tukaj težavna, saj sem prvič v vodstvu tabora. Sestanek se je končal. Vsak od nas je odhitel po svojih poteh naprej.

En sestanek, ki je trajal največ 2 uri! To se mi je zdel premalo. Tako se lahko zмениš le za poglobitve stvari. Ampak, kako naj bi se dogajale razne igre, delavnice? Kakšne naj bi bile?...in še toliko drugih vprašanj! Vse to bi se moralo postavljati vsem, ki pomagamo pri vodenju, saj menim, da mora vsakdo imeti približno dogajanje celotnega tedna v svoji glavi oz. mora poznati različne igre, ki se bodo izvajale v taboru.

Vseeno sem na tem sestanku odkrila eno zanimivost - povezanost skupine. Za vodenje nekega projekta z mladimi je zelo pomembna povezanost voditeljev. Ker se naše vodstvo dobro pozna med seboj, ni bilo potrebe po dodatnih sestankih za samo spoznavanje ljudi v skupini. Vendar še vedno mislim, da je en sestanek, ki zajema dogajanje na taboru premalo.

Primer: za enodnevno srečanje vseh mladih v Stični, vodstvo porabi 2 vikenda za pripravo. S tem, da je okvirno dogajanje že narejeno, ter tema izbrana.

IZVEDBA

Prvi tabor je pred nami. Komaj čakam, da spoznam tiste naše mlajše udeležence. Vaaaau... bili so enkratni.

V teh šestih dneh, kolikor je trajal tabor za mlajše na Obretanovem, smo opravili tri planinske izlete (na Ivarčko jezero, peš na bazen v Ravne in na Uršljo goro) in kot sem pričakovala so bili nekateri otroci malce tudi leni, ter se jim ni dalo hodit. Vendar mi je njihova lenoba in jamranje, kako je vse to zanje naporno, vlivalo vedno več energije. Tako smo imeli na koncu kolone vedno najbolj zanimive razprave, kako je planinstvo super s katerimi smo spodbujali otroki, ki so stokali, kako je to težko. Takšne in drugačne pogovore smo imeli vse do koče. Tako je bilo na vsakem pohodu. V trenutku, ko smo prispeli v tabor, pa so imeli vsi znova polno energije za te dogodivščine.

Poleg pohodov pa smo imeli tudi različne družabne, spoznavne, vodne in športne igre. Na obisk sta prišla tudi čarodej in gorski reševalec. Imeli smo tudi orientacijo, učne delavnice, plezanje in še razne druge igre, ki so pritegnile otroke. Med samim prostim časom pa smo morali pokazati svoje animacijske sposobnosti, ki smo si jih dobili na tečaju. Ob vsakem zaključenem dnevu so otroci komaj čakali, da »zlezejo« v svoje spalke in začnejo sanjati svoje sanje.

Po zaključenem tednu nas je čakala še starejša skupina, ki je taborila v Dovjem. Tukaj je bil program zelo podoben prejšnjemu, vendar prilagojen starosti udeležencev in s kakšno aktivnostjo več, saj je tabor trajal cel teden. Prvo presenečenje, ki nam bo zagotovo najbolj ostalo v spominu je bil lov za prašičem, ki je bil prisoten na vseh izmenah savinjskih taborov, da je za nami jedel ostanke hrane. Ob nevihti prvega dne je namreč ušel iz svoje staje in lov na skriti zaklad je bil letos malce drugačen.

Če primerjam obe izmeni taborjenja, pridem do zaključka, da je pri mlajši potrebno bistveno več animacije kot pri starejših. Vseeno se tudi pri starejših animacija ne sme povsem zanemariti, saj jo le ti še vedno potrebujejo. Mogoče na taborih manj, ker je združenih več generacij skupaj. Medtem ko, če je v skupini samo ena generacija, kmalu spoznaš, da se skupina brez nekoga, ki opravlja vlogo vodilnega animatorja - lahko je to eden izmed njih - ne more sama animirati in imeti tako super, kot bi se lahko imela.

ANALIZA

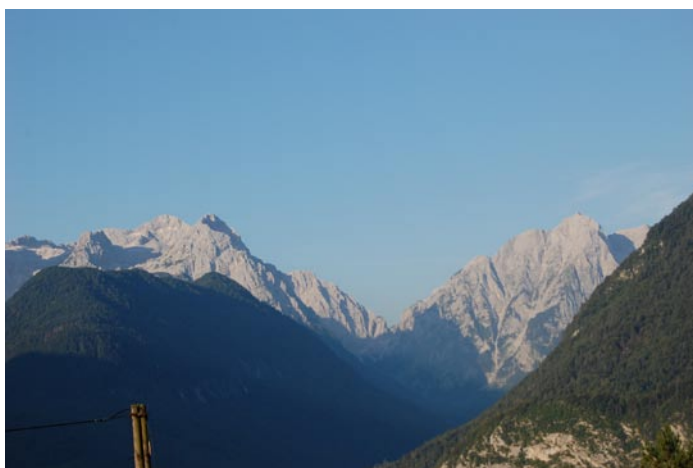
(Ne vem, kako je vodja tečaja mislil. Tukaj sta dve možnost:

1. Analiza z veliko pisano je ime
2. analiza z malo pisano je pa nekakšen »pogled od zgoraj-refleksija«

Malo šale ;P)

Zdi se mi, da imajo naša taborjenja veliko dejavnosti. Povezanost vodstva je odlična, otroci so zanimivi, hrana je odlična, ture so dobro izbrane glede na pripravljenost in starost članov... vseeno se pojavlja problem, da so nekatere aktivnosti, ki jih počnemo na samem taboru, postale preveč ritualne in zato otrokom vedno manj zanimive. Si predstavljate, kako bi bilo vsako leto imeti enake športne igre... Mislim, da bi se po treh letih vsega naveličali in nebi več želeli prihajati na tabor. Tako je moje mnenje, ko na splošno pogledam na dogajanje v tabor.

Kako pa se sama ocenjujem pri animaciji otrok oz. kot pomočnica voditelja. Če pogledam na prvo izmeno, torej izmeno z mlajšimi otroci, sem skozi vse dni, ki smo jih preživeli skupaj, bila največ časa med otroci, ter se z njimi igrala takšne in drugačne igre. Čutila sem, da sem med njimi postala priljubljena. Nekako se zavedam, da je bila animacija dobra, vendar ne odlična. Ko je nastopil teden s starejšo izmeno je bilo na taboru nekaj več voditeljev. Tako smo nekateri lahko več lenarili, kar se mi je poznalo pri volji do dela.

Na splošno sem opazila še en problem. To je refleksija. Večjemu delu vodstva le ta ni všeč. Vseeno sem vodji tabora precej hitro povedala, kje vidim prednosti tega. Seveda se je tudi on sam zavedal pozitivnih stvari, ki se lahko rodijo pri izvajanju refleksije. Žal ima večina ljudi mišljenje, da je to nesmisel. Zakaj? To verjetno znajo povedati le oni. Mogoče zaradi utrujenosti po koncu dneva, mogoče zaradi tega, ker ne vedo, kaj bi povedali, mogoče že zaradi tega, ker...; ah, lahko bi naštevala v nedogled. Pri vseh projektih, ki sem jih imela z mladimi, smo na koncu vedno imeli refleksijo in vedno se je izkazala kot ena najboljših taktik za nadgrajevanje lastnega znanja pri delu z mladimi. S tem smo izpostavili tudi vse napake, ki so se zgodile preko celega dne in zanje tudi našli rešitve. Ker če težav ne izpostavimo takoj, se začnejo kopičiti in naenkrat lahko »poči«, ter vse razpade. Če pa ob enem še upoštevamo pregovor, več glav več ve, se stvari lažje rešujejo in s tem skupina gradi na zaupanju.

DRUGA POLOVICA PRIPRAVNIŠKEGA LETA

Ja, še malo pa bo konec. V zadnjih mescih pisanja seminarske, sem dobila klic od Skoka, če bi bila pripravljena pomagat pri vodenju izleta mlajših na Čreto. Moj odgovor je bil pritrdilni in tako sem dobila še en izziv več. Tukaj je šlo predvsem za pomoč vodnikom pri pohodu. Skrb, da je skupina ostala skupaj in da so vsi prišli domov zdravi in brez poškodb. Kasneje sta sledila še dva pohoda, kjer smo obiskali Boč ter Kočo na Travniku. Ti pohodi potekajo v okviru akcije Lepi čveljc, ki v dogovoru med velenjskimi osnovnimi šolami in velenjskim planinskim društvom potekajo že pet let. Danes ta akcija predstavlja osrednjo osnovnošolsko dejavnost PD Velenje. Osnovnošolski otroci se odpravijo na šest izletov, kjer v knjižice zbirajo žige koč ali vrhov. Na koncu leta te knjižice pokažejo mentorici in kdor zbere vsaj štiri žige, dobi za nagrado majčko na kateri piše Lepi čveljc.

No, tukaj pa se je moje potovanje po hribih in animacija otrok (vsaj v tej seminarski nalogi) zaključila. Vendar imam že novo nalogo, da podam kakšno idejo za izboljšanje prihajajočega tabora. Nekaj jih že imam. Tako, da smo že v popolni pripravljenosti na nove izzive. :D

ZAKLJUČEK

Ojoj, kar ne morem verjeti, da se izteka rok za oddajo seminarske naloge. Koliko lepih, zanimivih, igrivih, sončnih, deževnih dni in izkušenj sem doživela v tem času. Bilo je polno smeha, adrenalina, izzivov, sončka, otrok. Manj je bilo joka in dežja. Bilo je SUPER. Strah? Eh, ni ga več, izginil je. Pustila sem ga tam nekje za vogalom temačnega gozda. Zdaj le še čakam samo na nove izzive in možnosti za pridobitev novega znanja za boljšo vzgojo otrok.

Vesela sem, da mi je matično planinsko društvo omogočilo sodelovanje na tečaju in da so vedno upoštevali moje prošnje za sodelovanje z mladimi. Vesela sem tudi, da sem bila v družbi tako zanimivega vodstva in udeležencev, ker je vse to botrovalo do nepozabnega tedna v objemu gora. Spet imam za sabo veliko novih izkušenj, ki jih bom lahko uporabljala še naprej.

Kaj pa seminarska? Kako mi je šlo? Vas zanima? Preberite.

Preteklo je veliko časa, seminarske pa še nisem imela. Še navodila si nisem do takrat niti enkrat natančno prebrala. Ampak moralo se je zgoditi. Nekega deževnega dne, pred koncem šole sem se odločila, da bi jo napisala. Uff..., to bo sedaj težka naloga sem si mislila. A ne za dolgo, kaj kmalu sem ugotovila, da to sploh ni tako in začela sem pisati. In sedaj sem na koncu. Malo mi je žal, da imam tako malo napisano, ampak tako je. V startu ne moreš vsega vedet in zato lahko samo priskočiš na pomoč. Tako sem storila tudi jaz, tu so moja doživetja, moje izkušnje. Verjemite, moji dnevi šele prihajajo. :P

VIRI IN LITERATURA

Znanje sem črpala iz lastnih izkušenj.

Slikovno gradivo pa sem dobila od naše osebne fotografinke Neže:D

